

Čj. UOOU-04336/14-12

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 24. července 2014 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: ..., fyzická osoba podnikající, s místem podnikání ..., IČ: ..., jako správce osobních údajů svých pacientů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., nepřijal taková opatření, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu k osobním a citlivým údajům uvedeným ve zdravotní dokumentaci 72 jeho pacientů, která byla odcizena dne 5. nebo 6. července 2013 z jeho osobního motorového vozidla Škoda Superb RZ ..., zaparkovaného na parkovišti poblíž Podřipské nemocnice v Roudnici nad Labem,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 35.000 Kč
(slovy třicet pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-04336/14-8 ze dne 19. června 2014, který byl účastníku řízení, ..., fyzické osobě podnikající, doručen dne 23. června 2014. Podkladem pro vydání příkazu bylo oznámení České průmyslové zdravotní pojišťovny, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava, doručené Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 30. dubna 2014, a podnět Policie České republiky, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územního odboru Litoměřice, odd. hospodářské kriminality, čj. KRPU-60694-13/ČJ-2014-040681, doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 11. června 2014, které jsou součástí spisového materiálu tohoto správního řízení. Dne 30. června 2014 byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu, zejména z protokolu o trestním oznámení čj. KRPU-155903-3/TČ-2014-040614, vyplývá, že ... dne 5. července 2013 (ve vydaném příkazu bylo chybně uvedeno datum 5. června 2013 – viz úřední záznam čj. UOOU-04336/14-11 ze dne 10. července 2014) ve 22:10 hod. uložil do zavazadlového prostoru svého vozidla (Škoda Superb RZ ...) mj. cestovní brašnu obsahující zdravotnickou dokumentaci 72 pacientů, přičemž jeho vůz byl zaparkován na parkovišti poblíž Podřipské nemocnice v Roudnici nad Labem, kde sloužil ... noční směnu na dětském oddělení. Dne 6. července 2013 (opět bylo ve vydaném příkazu uvedeno chybně dne 6. června 2013) v 8:50 hod. odjel vozidlem domů, kde zaparkoval a následně zjistil, že mu ze zavazadlového prostoru bylo odcizeno několik věcí, včetně uvedených zdravotnických dokumentací.

K předmětu tohoto řízení je nutno konstatovat, že účastník řízení je ve smyslu ustanovení § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. správcem osobních údajů svých pacientů, a jako takový je povinen dodržet veškeré povinnosti stanovené tímto zákonem pro zpracování osobních údajů. Jedna z těchto povinností je vyjádřena v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého je správce nebo zpracovatel povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému přístupu k osobním údajům. Splnění této povinnosti, tj. povinnosti přijmout dostatečná opatření směřující k tomu, aby osobní údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování či využití, předpokládá, že účastník řízení důsledně zvaží veškerá rizika, která jsou s jím prováděným zpracováním osobních údajů spojená, a přijme odpovídající opatření k jejich maximálnímu vyloučení.

K naplnění skutkové podstaty správního deliktu porušením povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. přitom postačí pouze vznik stavu, kdy jsou osobní údaje určitým způsobem ohroženy, přestože doposud nedošlo nebo ani nedojde k jejich neoprávněnému zpracování. V daném případě je přitom nepochybné, že se s osobními údaji seznámila neoprávněná osoba.

K předmětu tohoto řízení je dále nutno konstatovat, že povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku

předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému přístupu k osobním údajům apod.), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu. Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit.

Ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je formulováno tak, že účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhopvat důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posuzoval jednání účastníka řízení toliko z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.). V případě účastníka řízení sice došlo k uzamčení vozidla, to ovšem nemění nic na skutečnosti, že vozidlo není běžným místem pro uložení dokumentů s osobními údaji. Navíc v případě dokumentace obsahující i údaje o zdravotním stavu (a v množství, o které se u účastníka řízení jednalo) se správní orgán domnívá, že jednoznačně nelze hovořit o vynaložení veškerého úsilí, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu k těmto údajům.

Správní orgán považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, když ponechal zdravotnickou dokumentaci svých pacientů v osobním motorovém vozidle.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto k charakteru osobních údajů obsažených ve zdravotnické dokumentaci, která obsahuje navíc citlivé údaje, které požívají vyšší míru právní ochrany. Právě s ohledem na charakter osobních údajů považuje správní orgán hrozící zásah do soukromí dotčených osob za závažný. Dále správní orgán přihlédl jako ke skutečnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení k počtu dotčených subjektů údajů (tj. jednalo se o zdravotnickou dokumentaci 72 pacientů). I přes veškeré výše uvedené skutečnosti byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 24. července 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností